

Łódź, dnia 30 października 2012 r.

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi po rozpatrzeniu na posiedzeniach w dniach 17 i 30 października 2012 r. odwołania złożonego przez radcę prawnego - pełnomocnika z siedzibą w przy od pisma z dnia 21 sierpnia 2012 r. oznaczonego nr DPr-SM.III.1431.3.2012, w treści którego wskazano, iż żądane dokumenty opracowane przez firmę nie podlegają rygorom ustawy z dnia 6 września 2012 r. o dostępie do informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu;

działając w składzie orzekającym:

1. Joanna Wyporska-Frankiewicz - przewodnicząca składu orzekającego,
2. Marcin Greczyło - członek składu orzekającego,
3. Jacek Pietrzak - członek składu orzekającego,

na podstawie art. 134 w związku z art. 127 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 ze zm.)

postanawia

stwierdzić niedopuszczalność odwołania

UZASADNIENIE

W dniu 08 sierpnia 2012 r. do Urzędu Miasta Łodzi wpłynął wniosek z siedzibą w o udostępnienie informacji publicznej.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2012 r. o nr DPr-BSM.III.1431.3.2012 poinformowano Pana - Prezesa Zarządu - w odpowiedzi na jego wniosek udostępnienie informacji publicznej z dnia 7 sierpnia 2012 r., iż żądane dokumenty opracowane przez firmę nie podlegają rygorom ustawy z dnia 6 września 2012 r. o dostępie do informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu. Wskazane pismo został doręczony do siedziby spółki w dniu 23 sierpnia 2012 r.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2012 r. wniesiono odwołanie od wskazanego pisma z dnia 21 sierpnia 2012 r. znak DPr-BSM.III.1431.3.2012.

Biorąc powyższe pod uwagę Samorządowe Kolegium Odwoławcze pragnie wskazać, iż zgodnie z treścią art. 127 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego „od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji”. Zgodnie z treścią art. 134 kpa „organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne”. W literaturze przedmiotu podnosi się, że niedopuszczalność odwołania może wynikać z przyczyn o charakterze przedmiotowy, jak również podmiotowym – zob. B. Adamiak, [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2005 r., s. 590 - 591. Niedopuszczalność odwołania z przyczyn przedmiotowych obejmuje przypadki braku przedmiotu zaskarżenia oraz przypadki wyłączenia przez przepisy prawne możliwości zaskarżenia decyzji w toku instancji. Natomiast niedopuszczalność odwołania z przyczyn podmiotowych obejmuje sytuację wniesienia odwołania przez jednostkę nie mającą legitymacji do wniesienia tego środka zaskarżenia albo też wniesienia odwołania przez stronę nie mającą zdolności do czynności prawnych. Z tą pierwszą sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, ponieważ w niniejszej sprawie organ nie wydał decyzji, a co za tym idzie odwołanie - skoro przysługuje od wydanej w pierwszej instancji decyzji - jest niedopuszczalne.

Problematykę udostępnienia informacji normują przepisy ustawy z dnia 06 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz. U. z dnia 2001 r., Nr 112, poz. 1198 ze zm.) - dalej *udip*. Z przepisów wskazanej ustawy wynika, iż w zależności od sytuacji organ do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie informacji może udostępnić informację publiczną (podejmuje wówczas czynność materialno techniczną), może również odmówić udostępnienia informacji publicznej (wówczas wydaje decyzję), może też umorzyć postępowanie w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 *udip* (wydaje wówczas decyzję). Tym samym więc decyzja wydawana jest wówczas, gdy istnieje możliwość zastosowania *udip*. W przeciwnym jednak razie - a więc w przypadku gdy żądanie nie dotyczy informacji publicznej - organ powiadamia jedynie wnoszącego, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa. Co więcej w orzecznictwie podniesiono, iż wydanie decyzji w sytuacji, gdy przepisy prawa nie przewidują takiej formy działania, oznacza wydanie jej bez podstawy prawnej i skutkuje stwierdzeniem jej nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 kpa - tylko bowiem odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 *udip* przez organy następuje w drodze decyzji (*vide* wyrok NSA z dnia 25 marca 2003 r., II SA 4059/02; wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 lipca 2012 r., II SA/Wa 507/12). Zatem z utrwałonego orzecznictwa NSA wynika, iż w przypadku gdy organ uzna, że zgłoszone w podaniu żądanie udzielenia określonych informacji nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu *udip* nie powinien wydawać decyzji administracyjnej. Stosownie bowiem do treści art. 16 ust. 1 *udip* w drodze decyzji administracyjnej następuje odmowa udostępnienia informacji publicznej. W sytuacji natomiast gdy informacja nie stanowi informacji o sprawach publicznych, załatwienie zgłoszonego we wniosku żądania następuje w drodze pisma. Tak więc w przypadku gdy organ orzekający w sprawie uznał, że dane, których żąda wnioskodawca nie są informacją publiczną, powinien go o tym poinformować, a nie wydawać decyzję administracyjną o odmowie udostępnienia informacji publicznej (*vide* np. wyrok NSA z dnia 10.01.2007 r., I OSK 50/06; wyrok NSA z dnia 15 lipca 2010 r., I OSK 707/10,

postanowienie NSA z dnia 19 stycznia 2011 r., I OSK 8/11, czy wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12 kwietnia 2012 r., IV SA/Po 123/12).

Wobec tego, że w sprawie organ pismem poinformował wnioskodawcę, że żądana informacja nie stanowi informacji publicznej, a więc nie wydał w tej sprawie decyzji to tym samym nie jest dopuszczalnym rozpoznanie wniesionego od tegoż pisma odwołania - brak bowiem przedmiotu odwołania. A co za tym idzie Kolegium rozpoznając wniesione doń odwołanie było jedynie władne stwierdzić jego niedopuszczalność.

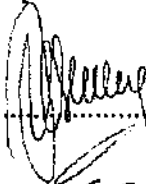
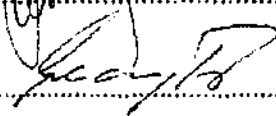
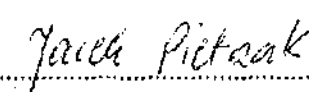
Mając powyższe na względzie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi postanawia, jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Postanowienie to może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, z powodu uznania go za niezgodne z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę należy złożyć w dwóch egzemplarzach za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, ul. Piotrkowska 86.

Podpisy członków składu orzekającego:

1.
2.
3.

Otrzymują:

1. Radca prawny - pełnomocnik

2. Urząd Miasta Łodzi,
ul. Piotrkowska 104,
90 - 926 Łódź,

3. Ad/a.

